

DAĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze się.

praes 2 sg dmiesz się (1). ◇ 3 sg dmie się (1). ◇ 3 pl dmą się (1).

Sł stp s.v. dąć, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

1. *Nadymać się, powiększać sztucznie swe ciało przez niewypuszczenie powietrza* (1) : dármo się dmiełz [o żabie] Nigdy ták wielka [jak wól] nie będziefz. *BierEz* N4.

2. *Pysznić się, wynosić się nad innych, stroić fochy; obrażać się, gniewać się* (2) :

Zwrot: »pychą dąć się« (1): Kto się pychą dmie zapomniáł iż człowiek/ Ktorego s słońcem równo záchodzi wiek. *RejZwierc* 218v.

Szereg: »gniewać się, dąć się« (1): gdyby kto one [dzieci] z ropufty [!] á zuchwálftwá yákyego karał/ wnet gnyewáyą się [rodzice]/ dmą się/ á záperzywłfy się mowýą *GliczKsiąż* E4.

Synonimy: 2. *gniewać się, zaperzyć się.*

Formacje pochodne: *nadąć się, odąć się, oddąć się, wzdąć się; nadymać się, oddymać się, odymać się, poddymać się, rozdymać się, wydymać się, wzdymać się.*

SB